

Ohnišťanský zpravodaj

obec.ohnistany@seznam.cz

Obecní noviny

č.24, říjen 2015

Děkujeme za vyplnění dotazníků - Kanalizace III.

Pro zjištění stávající situace odvádění odpadních vod pro jednotlivé nemovitosti v obci jste obdrželi dotazníky připravené ve spolupráci s firmou EKOLSERVIS. Nejprve bychom vám chtěli poděkovat za jejich vyplnění a vrácení na obecní úřad. Zatím jsme dostali zpět cca 80% dotazníků, které byly obratem předány f. EKO-LSERVIS k dalšímu zpracování. Společně s předáváním dotazníků jste se nás ptali, proč to děláme, čemu to má sloužit, jestli máte něco

očekávat,....

Tak tedy několik informací, proč

jsme s tím začali, co právě teď probíhá a jak bychom chtěli pokračovat. Na začátku byla potřeba udělat alespoň něco s dešťovou kanalizací v obci v souvislosti s povodní 2013. Proto jsme nejdříve zajistili její vyčištění, při realizaci této etapy jsme však narazili na to, že jsou místa, kde je pro čistící techniku nemožné pokračovat, kde jsou některé kanály poškozené nebo dokonce zborcené a tudíž voda nemůže odtékat a hledá si vlastní cestu nebo se vrací zpět. Takže už jsme pochopili, proč je při deštích u kanálu před čp.1 stále kaluž přes celou silnici, proč z kanálu nad požární nádrží při větším přívalu deště vyvěrá voda do parku na návsi, ... Proto jsme se rozhodli, že další krok bude zmapování celé stávající kanalizace pomocí kamerového systému, který nám vytvořil přesný obrázek o tom, co kde je, co bude nutné opravit, co je zcela neprůchodné a proto bude potřeba větší zásah, dokonce bylo objeveno i několik kanálů, o kterých jsme neměli ani tušení. Po dohodě se SUS Královéhradeckého kraje nám na své náklady opravili kanály, které zasahují do hlavní komunikace. Další opravy už budou muset být realizovány z obecního rozpočtu. Zadalí jsme opravu nejvíce poškozených kanálů f.EKOLSERVIS, realizace proběhne během letošního podzimu.

V současné době probíhá zpracování pasportizace kanalizace, vámi vyplněné dotazníky jsou jedním ze vstupů pro její dokončení. A tato pak bude podkladem pro povolení nakládání s odpadními vodami. Ale nejen to, chceme se problematice kanalizace věnovat i nadále a v případě, že to bude možné, chtěli bychom využít případných dotací na opravy, obnovu nebo vybudování kanalizační sítě v obci. Stejně tak, jako u všech případů žádostí o dotace, bude jedním z požadovaných podkladů projekt, který nemáme a doposud jsme neměli ani potřebné podklady k jeho vypracování. Nyní jsme tedy učinili první kroky a o dalším postupu vás budeme průběžně informovat.

Eva Jiříčková

Oznámení obecního úřadu

Poplatek za svoz komunálního odpadu na rok 2015
(II. část)
bude vybírán dne:
3. listopadu 2015
od 8,00 do 11,00 hodin a od 16,00 do 18,00 hodin

Společenská rubrika.

Obecní úřad přeje svým spoluobčanům k jejich životním výročím všechno to nejlepší!

V tomto čtvrtletí se budou slavit troje sedmdesátiny, jedny osmdesátiny, dvojce dvaosmdesátiny, jedny pětadesátiny a pozor ! Jedny pětadevadesátiny!

A tak budeme myslet v říjnu na paní Marii Kmínkovou, paní Zdeňku Markovou, paní Růženu Bydžovskou a pana Milana Miško.

V listopadu pak na paní Janu Novotnou a v prosinci na paní Annu Šperkovou, paní Evu Bačovou a pana Vladimíra Novotného.

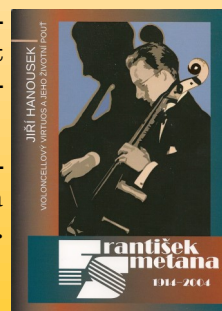
Hoďte zdraví Vám všem – milí oslavenci - !

Oznamujeme občanům, že dne 15.září zemřela paní Libuše Horáková rozená Burianová z Lískovic, bývalá učitelka MŠ. Bylo jí 90 let.

Upozornění :

Sdělují všem zájemcům, že je v těchto dnech u mne ke koupi kniha „ František Smetana 1914 – 2004“, kterou napsal Jiří Hanousek. Poutavé vyprávění o životě „našeho „Františka je doplněno mnoha fotografiemi lidí i míst z Ohnišťan a Lískovic.

Kniha vás zcela určitě zaujme ! Její cena je 347 Kč .
Lidmila Štraufová

Je to neuvěřitelné zjištění, ale hasiči nemají co dělat a tak si hoví duchu! To je báječná zpráva a moc bychom si všichni přáli, aby to tak bylo už napořád! Hlavně, ať nikde nehoří, ať se nikdo netopí a nikomu ať vítr neodnese střechu nad hlavou! A pak ať si vymyslí klidně další dvacatero - s úsměvem si ho přečteme a budeme si třeba podobné zkazky vymýšlet společně s nimi! L.Š

20 důvodů, proč je lepší bydlet na vesnici než ve městě

Všichni se stěhují do města, jakoby to měl být nějaký ráj, ale ono bydlení na vesnici má také svoje kouzlo a nespornou řadu výhod. Nevěříte?

1. Nejen, že víte, jak vypadají vidle, ale umíte je i používat.
2. Nemusíte hlídat manžela nebo manželku, desítky párů očí to dělají za vás.
3. Nepotřebujete fitko, protože z uklízení domu a šlechtění polností jste vytrénovaní až zaž.
4. Pokud kolem vás zrovna neprojde nákladák ze statku, tak nedýcháte špinavý vzduch.
5. Nebojujete o přežití pokaždé, když přecházíte silnici.
6. Místo peněz se tu dá přepočítávat na flašky např. slivovice.
7. Neřešíte, jak oznámit doma, že máte novou lásku, protože to už všichni dávno vědí.
8. Jelikož konstantně zdravíte lidi na ulici, máte posílené hlasivky.
9. Budete opálení, protože chodit venku do půl těla je standard.
10. Není třeba přemýšlet, ve které hospodě jsou vaši kámoši, protože jsou stoprocentně v té jedné jediné.
11. Skutečnost, že nejbližší obchod je buď zavřený nebo daleko podporuje kreativitu v kuchyni.
12. Za každé kilo navíc vás pochválí, protože nejste zdechlina a unesete těžkej kýbl.
13. McDonald's je daleko a to prospívá vašemu zdraví.
14. Oblečení nedegenerují módní výstřelky a kabát děděný z generace na generaci je stále in.
15. Nepotřebujete budík, ať je pracovní den nebo víkend, o vaše probuzení se postará kohout, případně cirkulárka.
16. V králíkárně tu bydlí skuteční králíci a ne lidi.
17. Čím lepší auto máte, tím víc vás lidé nenávidí, takže pro spokojený život vám úplně postačí obyčejná Škodovka
18. Náhodné známosti mají na vesnici úplně jinou dimenzi. Lidi, co tam nebydlí, se tam totiž dostanou jen velkou náhodou.
19. S kamarády a pár basami piv uděláte o víkendu práce než stavební firma za týden a nebude vás to stát majlant.
20. Máte pohodový život. Jak jinak vysvětlíte, že si k vám měšťáci jezdí odpočinout? Ing. Zdeněk Chalupa

Pranostiky na nadcházející období.

Měsíc říjen má svůj název od jelení říje – slovo říje souvisí se slovem řvátí.

Slunečné počasí se střídá s počasím oblačným a deštovým.

1.10. Fouká-li vítr na svatého Remigia od východu, bude teplý podzim

2.10. Den Marie Orodovnice – první mrazík.

3.10. Den svaté Terezičky nebývá bez vlažičky.

Měsíc listopad – jeho název souvisí bezpochyby s padajícím listím. Je to nejoblačnější měsíc roku. Z listopadových pranostik jsou nejznámější a nejhojnější rčení vázaná na Martina, Kateřinu a Ondřeje.

11.11. Martin a Kateřina na blátě – vánoce na ledě.

Jest-li na svatého Martina je vlhko, bude nestálá zima. Jest-li na týž den slunce svítí, bude tuhá zima.

Měsíc prosinec - název souvisí pravděpodobně se slovem „siný“, „prosinět“, to je prosvítat – prosincové dny jsou šedivé, bledé, protože slunce svítí v době kolem zimního slunovratu z celého roku nejslaběji. Většinu prosincových pořekadel se vztahuje víc k úrodě příštího roku než k počasí.

K nejznámějším „kritickým“ dnům prosince patří Barbora, Štědrý den a celé vánoce. L.Š.

Pořádek dělá přítele

Když víme, že se na někoho můžeme plně spolehnout, je to dnes velmi vzácné a je třeba to říci nahlas!

Mluví o firmě Severočeské komunální služby, která z naší obce odváží odpadky. Bydlíme tu už dlouho a ještě se ani jednou nestalo, že by jejich vůz s osádkou v určený den nedorazil! Zpozdí se třeba o jednu hodinu nebo přijedou dřív, ale každou druhou středu se spolehlivě dostaví a všechny ten nežádoucí materiál z obce zmizí. Právě tak jsou vyváženy i kontejnery s tříděným odpadem – to je plastem, papírem, sklem, atd.. Nestává se, že by se tvořily nežádoucí hromady

nepořádku, vše funguje bezvadně a to nejméně už patnáct let. Přijedou ve sněhu, mrazu, horku a dešti, na Štědrý den i na Silvestra. A jestli teď o dovolených nebo při těch velkých vedrech se nahromadilo ve vsi mnohem víc obalů od tekutin a u kontejnerů se objevila taková přemíra lahví, že na ni kontejnery nestačily, tak věřím, že to byla věc mimořádná a že i nadále bude vše vyváženo tak rychle, aby se odpadky nehromadily. Já vím, každý za to platíme a je to dost peněz, ale i tak by mohly vznikat potíže, což se nestává! A tak nezbyvá než Severočeským komunálním službám poděkovat a souhlasit s jejich heslem – Pořádek dělá přítele! L.Š.

Oznámení obecního úřadu

Zákon o pohřebnictví č. 256/2001 Sb, v § 25 stanoví, že hrobové místo lze používat **pouze na základě smlouvy** o nájmu hrobového místa a služeb s tím souvisejících, která **musí mít písemnou formu**.

Žádáme tímto stávající nájemce o uzavření nové nájemní smlouvy a zaplacení poplatku z hrobového místa na hřbitově v Ohnišťanech.

Sepsání nové nájemní smlouvy a uhrazení poplatku bude možné každé úterý v měsíci říjnu 2015 od 9,00 do 12,00 hodin a od 18,00 do 19,00 hodin na obecním úřadě. Jiný termín je možné domluvit telefonicky, nebo písemně (obec.ohnistany@seznam.cz).

Košvancová Jana, účetní obce

Mateřská škola

Letní dny s nádherným počasím pomalu přecházejí do podzimu a my jsme se 1.září sešli v naší mateřské škole, abychom spolu prožili další školní rok. A letos se nás sešlo opravdu hodně i když, vzhledem prázdninovému stěhování, jsme o dva nové žáčky přišli. Případným zájemcům tak **můžeme nabídnout ještě dvě volná místa.**

Celkem nás je nyní 22, z toho 10 chlapců a 12 děvčátek. Scházejí se u nás děti z širokého okolí. Zastoupení mají Staré Smrkovice, Nevrátice, Chomutice, Ostroměř, Tereziny Dary, Šaplava a samozřejmě i místní z Ohnišťan.

Překvapení na všechny příchozí čekalo hned v šatně, kde **máme nové skříňky na oblečení.** Děti se již nedělí o skříňku s kamarádem, ale každý má skříňku sám pro sebe. Nám díky tomu odpadnou spory o to, či je jaký „kus“ oblečení, který rodiče zrovna zapomněli podepsat. Finanční prostředky jsme na ně získali z příspěvku od Obce St.Smrkovice a z akcí „Rozsvěcování vánočního stromku v obci“, z „Country bálu“ a „Ohnišťanského pedálu.“

Rekonstrukcí prošel i kolotoč před mateřskou školou. Má nový nátěr i sedáky s opěrkami, dětem se moc líbí a my věříme, že nám bude ještě dlouho dobře sloužit.

Skoro se bojím napsat, že si vzpomínám, jak ho můj tatka s dalšími tatínky „tenkrát“, když jsem do školky chodila já, na zahradě „zabudovávali“!!!

V současné době se snažíme hlavně o to, aby byl přechod z domácího prostředí do „školky“, hlavně pro ty nejmenší a nově příchozí, co nejšetrnější a nenásilný a aby „hravé a veselé chvíle“ převládly nad těmi „uplakanými a stýskavými“. A věřte mi, že to někdy opravu není jednoduché!!! A tak se snažíme zařadit různé činnosti a aktivity, které děti baví a zaujmou - např. hned v září začínáme s „Plaveckým kurzem“ v bazénu v Hořicích, kam jezdíme už od jeho otevření a kde jsme s přístupem a prací plaveckých instruktorů opravdu moc spokojeni. A chybět nebudou ani výlety a návštěvy divadelních představení, ať už v Ostroměři, kam nás na svá loutková zpracování známých pohádek zve „Divadelní spolek Matěj“ nebo v Novém Bydžově, kde v Jiráskově divadle chystají pravidelná představení pro děti alespoň jednou za měsíc. Pravidelně v říjnu nezapomeneme ani na návštěvu Místní knihovny v Ohnišťanech, kde si na nás knihovnice, pí. Syřišťová, vždycky udělá čas a seznámí nás s tím, co má v knihovně nového.

Během podzimu nás čeká ještě jedna významná změna a tou je **odchod naší paní kuchařky Naděždy Kunčové do důchodu.** Rádi bychom jí touto cestou za její svědomitou a obětavou práci v naší mateřské škole poděkovali a přejeme jí hodně krásných dní prožitých ve zdraví a pohodě.

Držte nám tedy prosím palce, ať všechno zvládneme nejen ke spokojenosti své, ale hlavně našich dětí a jejich rodičů.

Jana Štanclová, učitelka MŠ

Ředitelství Mateřské školy Ohnišťany nabízí volné místo kuchařky,kuchaře + vedoucí školní jídelny. Volné od 1. 12. 2015.

Požadujeme vyučení v oboru, popř. praxi v oboru. Znalost vedení agendy v oboru, základní znalost práce na PC.

V případě zájmu kontaktujte vedení školy na mob.č. 724 095 276. Řed.školy Tučková Ilona

Nic není staré, co je dobré

Vážená paní starostko – vážení zastupitelé!

Ze všech sdělovacích prostředků slyšíme denně stále se opakující zprávu, že naše republika v tomto programovém období nevyčerpal z Evropských dotací 105 miliard. A jako odpovědný občan tohoto státu ihned přemýšlím, čím by se tomu dalo pomoci! Vycházím – li z poměrů naší obce, tak mě toho moc nenapadá a také toho doopravdy mnoho není. Budování kanalizace je závislé zase na úplně jiných požadavcích, na příklad na počtu obyvatel a tak snad nezbyvá nic jiného než Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova. Tam jsme to už jednou zkusili a snad by se to mohlo podařit i nyní! Mluvím o odkazu našich předků a jimi vybudovaných sochách, kterých je v naší obci šest. Z toho dvě prošly generální opravou. Ne – prosím – neposmívejte se mi, že o ničem jiném nepřemýšlím! Nechci po vás, abyste tyto objekty viděli pouze jako symboly víry a náboženství, dívejte se na ně jako na historii, jako na projevy kultury! Kdo z nás by dokázal z kusu kamene něco podobného vytvořit? Zatím se podařilo opravit sochu Jana Nepomuckého a sochu Božího kříže. Další sochy, které přímo volají a prosí o záchranu, je pomník Padlých, kříž na rozcestí k Šaplavě, kříž na bývalé cestě k Lískovicím a Mariánská socha, která je celkově v katastrofálním stavu.

Dalším objektem, který také volá po záchraně, je východní strana zdi u našeho hřbitova. Tato oprava by byla také velmi vítaná a vyřešila by problémy, které tam už asi brzy vzniknou.

Kdyby se podařilo uskutečnit na některé schůzi obecního zastupitelstva o tomto tématu rozpravu a tato vyzněla ve prospěch těchto záměrů, bylo by to velmi záslužné a přínosné - jednak pro samotný vzhled obce a za druhé byste podpořili ono čerpání dotací z Evropských fondů. L.Š.

Dušičkové rozjímání

Jakmile převezme vládu měsíc říjen hned jsou tady Dušičky! Je to takový melancholický čas – nějak se nám nechce smát nahlas, chodíme častěji na hřbitov a pobýváme tam déle než jindy, protože se nám nechce s těmi našimi „dušičkami“ rozloučit a nechat je tam samotné. Ale, chápeme, že je to tam na hřbitově jejich svět a za vraty je zase náš! Takový je už zákon života a jeho konce! Takže, zapalme svíčky a vzpomeňme i na ty, za kterými už nemá kdo přijít. Věnujme jim kus svého volného času, pochodme tam křížem krážem a prohlédněme jména na náhrobcích. Vybaví se nám mnohé tváře a nekonečné životní příběhy a navodí to v nás velkou životní pokoru, kterou by jsme měli všichni v sobě mít. A přejme jim, ať je jim země našeho hřbitova lehká ! L.Š.

P.S.

Pan Šimurda Vás všechny prosí, abyste odkládli vše, co skladujete na hřbitově za pomníky – vázy, květináče, atd.. Překáží mu to tam při sečení trávy! Děkuje Vám za pochopení !

Vánoce – vánoce přicházejí

Protože se letos už ve Zpravodaji nesejdeme, musím dnes napsat něco o vánocích, protože to ani nejde je jen tak vynechat!

Vánoce se u nás oslavují už víc než dvě stě let a jsou to jistě nejhezčí svátky z celého roku. Je to vlastně biblický příběh o nadpřirozeném narození Krista, jako božího syna. Tyto svátky jsou provázeny mnoha lidovými zvyky, které si ani dnes nemůžeme odpírat. U nás je to krájení jablek, lodičky z ořechů, házení střevíci, lití olova a mnoho dalších. Nutným doplňkem je ozdobený stromček a kapr s bramborovým salátem. Hlavně však je důležitá osobní pohoda a potřeba myslet na ty, kteří toto nemají.

Podívejme se však, jak vánoce slaví v jiných evropských zemích.

Na příklad v Anglii trvají předvánoční přípravy dva měsíce. Chystá se vánoční výzdoba a rozesílají se vánoční pohlednice, které se pak vystavují. A velice důležité je, aby se všichni vzájemně olíbal pod jmelím. Na vánočním jídelníčku je hrachová polévka, skopová kýta a oblíbené pudinky. Cukroví se tam nepeče.

Balkánské země slaví Kristovo narození ve stejný den, jako my u nás. Na stole je lichý počet jídel a jsou mezi nimi sladké moučníky. Celou noc svítí svíce, protože lidé věří, že tak uchovávají vzpomínky na své předky a že duchové a duše zemřelých se v této noci účastní jejich hostiny.

Ve Francii se ke stromčku staví betlém. Zvlášť na jihu země je tato betlémová tradice velmi silná! Už 23.prosince se drží půst a rozjímání. Na štědrý den se večerí nejvíce v restauracích, kde se podávají sváteční večere, které mají i 12 chodů. Hlavním jídlem je krocan, husy, bažanti, zeleninové saláty – vše se zapíjí vínem. Jako moučník se podává dort.

V Holandsku je štědrý den docela obyčejný den. Chodí se do práce, jen děti mají volno. K jídlu se podává krocan, ovoce, sýry a sladkosti. Výzdobu tvoří stromček, adventní věnec, kalendář a jesličky. A všude je slyšet krásná vánoční hudba.

V Itálii se sjíždějí rodiny nejen z celé Itálie, ale i z dalekých států světa. Jedí se hlavně mořské ryby, ovoce, dorty a cukrovinky a některé italské speciality. Po rozdání dáreků se hrají různé stolní hry.

V Maďarsku štědrovečerní večeri zahajují modlitbou. Jí se polévka, různé jejich pečené sladké speciality a nesmělo se zapomenout na zezulé – na duše a anděly! Pro ně házel hospodář do koutů místnosti ořechy.

V Německu dárky naděluje Ježíšek. Stromček musí být bohatě vyzdobený a svíček má být na něm tolik, kolik bude obdarovaných. Jedí se sladké ořechy, ovoce a různé pečené sladkosti a perníčky. Podává se husa s červeným zelím.

V Polsku je celý den postní, není dovoleno jíst jiné maso než ryba. Na stole nesmí chybět jídla z hub, zelí a máku. U stolu se musí nechat jedno místo volné pro nečekaného hosta. Alkohol se tento den pít nesmí, jedině až po půlnoci. Děti věří, že jim dárky naděluje první hvězda, která se objeví na štědrovečerním nebi.

V Rakousku se pečou koláče – calty – plněné hruškami, ořechy, fíky, rozinkami a citronovou kůrou. Nikde nesmí chybět jesličky a lidé si je chodí vzájemně prohlížet.

V Rusku se na večerí scházejí celé rodiny, večere musí mít 12 chodů, ryby, saláty, obložené mísy, pirohy, vodka a šampaňské. Vánoce se tam slaví podle starého juliánského kalendáře, tedy později než u nás.

Všem lidem – ať jsou odkudkoliv přeji, aby jejich prožití vánoc bylo šťastné a veselé

L.Š.

Celková světová fotbalová historie sahá až do doby 2. století př. n. l., kdy o C. Ronaldo, Messim nebo G. Baleovi neměl svět ani páru. Ale o světovém fotbalu možná někdy jindy... Teď píšu o fotbalu našem – o týmu Ohnišťan! TJ SOKOL OHNIŠŤANY byl založen v roce 1979, kdy se po malých terénních úpravách hřiště a po zhotovení branek zahájila úplně první fotbalová sezona u nás, a to ve složení: Brankáři: Kubinec, Kebort
Obrana: Řehák, Hlavatý L., Píša, Syřiště
Záloha: Kánský, Náhůnek, Hyršl, Pícek

Útok: Pastorek, Vilgoš, Šoltys L., Bačo, Šulc

V roce 1984 se vedení mužstva chopil tehdy ještě hrající trenér Ladislav Šoltys. Tento rok se nezačal budovat pouze silný tým mužů, ale i tým žáků, který si pod svá křídla vzal pan Ladislav Hlavatý. Před sezónou 1984 – 1985 nahlédlo mužstvo do okresního přeboru, ale trvalo to pouhý rok, než spadlo do „pralesní ligy“. Avšak přišly i úspěšnější chvíle. Například v tom samém roce se muži dostali do 3. kola Českého poháru v rámci okresu, kde porazili i RH Hradec Králové která přijela pouze s devíti hráči. Následuje sezóna 1985 – 86, která tedy nebyla příliš úspěšná. Mužstvo mělo na kontě 4 výhry, 11 proher a 5 remíz, a to jim vyneslo 10. – poslední místo v tabulce. Za to žáci v tu dobu předváděli pod vedením L. Hlavatého naprosto jiný fotbal. Prohra je potkala málo kdy a to se též podepsalo na výsledku. Skončili druzí a byli jen malý krůček od postupu do vyšší třídy. Vstup našeho fotbalu nastal v roce 1992, po generační výměně a příchodu dorostenců do mužstva. V letech 1994 – 1995 se uskutečnil návrat do 3. třídy. Ale opravdové přání se splnilo až 6. srpna 1995, kdy bylo otevřeno tolik očekávané nové fotbalové hřiště. Následující sezóna 1996 – 1997 byla opravdu úspěšná, jak pro žáky, kteří vyhráli Hradecký pohár, tak pro tým mužů, který se držel na předních příčkách tabulky. Byla to jedna z neúspěšnějších sezon ohnišťanského fotbalu. Poté byl založen dorost, který skončil na 3. místě okresní soutěže. Fotbal má v naší historii hodně velký podíl a myslím si, že tu má u nás hodně fotbalových příznivců, nadšenců a fanoušků ohnišťanského Ruchadla. Mám na mysli především ty fanoušky, kteří s týmem drží i v sezóně plné proher a pádů. A za to jim moc děkujeme! Samozřejmě, že velké díky patří i našim trenérům ať už minulým, nebo těm současným, kteří se snaží o to, abychom předvedli vše, co v nás je! A přechkají s námi i chvíle plné neúspěchů.

B. Plchová

Po skončení školního roku dětem začaly prázdniny. Některé odjely na tábor nebo k příbuzným, jiné si užívaly volna doma. Mnohé se scházely na fotbalovém hřišti a musím říci, že ze začátku tam byl po nich nepořádek. Domluvou se to trochu zlepšilo. Ale někdy to ani nebyly děti z Ohnišťan, které dělaly nepořádek na hřišti. Jezdili sem

výrostci z Vysokého Veselí, Starých Smrkovic a Smidar. Rázná domluva zapůsobila.

9.7. 2015 jsme s Honzou Buckem připevnili poslední zástěny na pergolu a tak při nepřízní počasí se diváci mohou schovat. Ještě bylo nutné opravit protékající vodu na WC a kapající kohoutky.

Doba prázdnin také umožňuje uspořádání turnajů. TJ jako již tradičně pořádá turnaj v malé kopané. Letos to vyšlo na 18.7. 2015 a přijelo 12 týmů. Bylo se nač dívat. Týden nato byl naplánován turnaj starých gard, ale pro malý počet týmů se turnaj zrušil.

Koncem července muži zahájili přípravu na novou sezonu, ale doba dovolených se promítla do účasti. Týden před soutěží muži sehráli přátelské utkání. Soupeř z Nového Města byl vyrovnaným týmem.

První mistrovský zápas se měl odehrát na pouť 8.8.2015, ale soupeř se pro nedostatek hráčů nedostavil. Večer proběhla poutová zábava za hudebního doprovodu Petra Syřiště. Zábava se vydařila a končilo se nad ránem.

Nařízení FAČRu o elektrifikaci se nevyhnula ani nám. A tak se nainstaloval internet, který je nutný na psaní zápisů atd. Vyzkoušel se na pohárovém zápase s Hlušicemi, ve kterém naši vyhráli 6:2 a postoupili do druhého kola. Další soupeř v poháru Kratonohy vedou tabulku, naši byli opět úspěšní a na penalty jsme postoupili. V sobotu 12.9. do Ohnišťan přijel celek Boharyně na mistrovský zápas a domácí zvítězili. Po výhře 4:2 v tabulce stoupají vzhůru.

Ještě v týdnu se na našem hřišti odehraje další pohárové utkání, soupeř je Sokol Červeněves. Žáci již také začali a první zápas prohráli 4:3 v Lovčicích. V sobotu v předzápase remizovali 2:2 s dětmi z Cerekvice. Na konec září 26.9. si SOKOLNÍCI udělají posezení pod pergolou a v neděli 27.9. od 14.00 se uskuteční TRAKTORIÁDA na parkovišti u hřiště. Tímto bych ukončil povídání o dění okolo sportu. Ladislav Hlavatý

D – klub Ohnišťany pořádá v sobotu 3. 10. 2015 od 20 hodin do půlnoci v Obecní hospodě

posvícenské řízkobraní

K tanci a poslechu hraje Tomáš Čáp.
Na programu bude překvapení a prodej řízečků.
Znovu otevřená hospůdka se na Vás těší.

Tradiční vánoční výstava se bude konat 21. listopadu 2015.

Obecní hospoda.

V pátek 18. září byla po více jak měsíční pauze opět otevřena

Obecní hospoda. Přestože nový provozovatel Pavel Syříště převzal klíče od hospody až posledního srpna, dokázal během 18 dní za vydatné pomoci kamarádů i příbuzných udělat téměř zázrak. Stačil zajistit vymalování výčepu i salonku, úklid nejen těchto místností, ale celé hospody včetně dost zanedbané kuchyně. Zajistil opravu nefunkčních zařízení jako třeba lednice, krbové vytápění a především neprovozované a úplně zanešené čističky odpadních vod. Ze salonku udělal opět příjemný salonek na jedné straně s boxy, na druhé straně delší stůl pro větší společnost. Z výčepu je opět

k dispozici již nyní a postupně se bude i vařit. Točit se bude Velkopopovický kozel, výhledově i Prazdroj. Hned první den odpoledne se začala hospoda plnit. Držím palce, ať se daří co nejlépe. Snad budeme mít touto volbou stejně šťastnou ruku, jako při výběru správce hřiště Ládi Hlavatého a obecního údržbáře Ignáce Šimurdy.

Jan Bucek

Oprava cesty na Pašce

Ve dnech 11. a 12. září se začala opravovat problémová cesta na Pašce. Součástí této akce bylo i pročištění a zpevnění odvodňovacích příkopů, také ucpaného potrubí. Opět musíme poděkovat Ignáci Šimurdovi, který zajistil bagřík, sehnal recyklát na povrch, dále pak zajistil a přivezl vibrační válec, který také obsluhoval.

Mezitím stačil hráběmi urovnávat povrch cesty. Za minimální náklady je výsledek velmi dobrý. Jak vypadala cesta dříve, během úprav a nyní (ještě ne úplně dokončená) můžete vidět

a porovnat na přiložených fotografiích. Nejhorší stav býval vždy za deště, což není na fotografiích vidět, protože byly pořizovány za mimořádně suchého léta.

Jan Bucek

Každý nějak tráví prázdniny

Před prázdninami jsem psala o svém rozhovoru s Aničkou Sedláčkovou, která se mi svěřila, jak bude trávit prázdniny. A také to tak bylo, většinu času trávila v badatelnách, archivech a knihovnách.

Dnes nám dala nahlédnout do materiálů, které přitom objevila. Děkuji jí za to ! L.Š.

Po stopách zapomenutého umělce Arthura

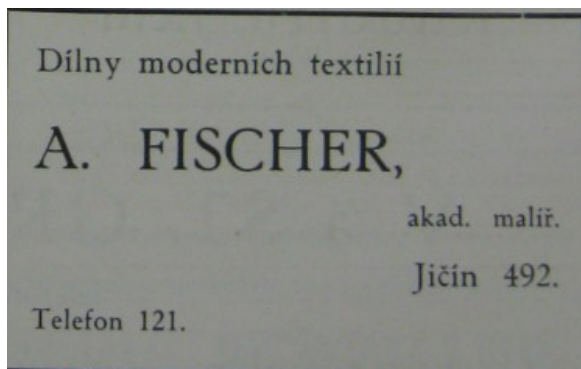
Narodil se 4. 10. 1884 jako druhorozený syn obchodníka v Lomnici nad Popelkou. V Lomnici studoval na obecné a měšťanské škole, později dokonce na přání svého otce absolvoval tkalcovskou školu. Již od svého raného dětství však nalézal zálibu v malířství. V době před I. světovou válkou studoval u prof. Millera na prestižní Akademii výtvarného umění v Drážďanech, kde nějaký čas bydlel společně s básníkem, malířem a rodákem z Mladé Boleslavi Františkem Gellnerem. Poté nedlouho studoval v Rakousku u prof. Albina Eggera – Liense. Roku 1914 se oženil s Klárou Popperovou, za necelé dva roky se jim narodil syn Josef. Z rodinných důvodů Arthur proto přestoupil k prof. Maxu Pirnerovi na Akademii výtvarných umění do Prahy, kde se seznámil se svým budoucím celoživotním přítelem, výtvarníkem Karlem Holanem. Karel Holan v souvislosti s výstavou prací A. Fischera, která byla pořádána r. 1947 ve Studentském domě v Jičíně, o svém příteli napsal: „Fischer, který byl mezi námi nejstarší, byl ženatý a otcem synka, patřil mezi nejpilnější. Na sobotu a neděli odjížděl za rodinou do Jičína, v pondělí se vracel a stával tichounce u svého stojanu, tváří v tvář modelu usilovně se soustředil na svou práci. Pracoval těžce, nebyl řemeslně obratný. Byl vážný i v práci.“ S jeho prvním obrazem se setkáváme již r. 1915 – Portrét otce a portrét ženy se secesním účesem (pravděpodobně se jedná o Fischerovu matku). Jeho malířský styl byl osobitý, neřídil se žádnými malířskými styly, ale nechával se inspirovat svým vlastním nitrem. Často využíval ponurých a tlumených barev. Obrazy byly jednoduché, něžné, a někdy dokonce melancholické. Jeho tvorba zkrátka charakterizovala jeho přísný a kritický pohled na svět; možná právě to bylo příčinou, že jeho obrazy se zákazníkům nelíbily. Roku 1928 je A. Fischer z existenčních důvodů nucen rozšířit tovární výrobu koberců a domácích textilií. Koncem 20. let je natolik vytížen rodinnou firmou, že téměř úplně přestává malovat. Svůj poslední obraz Zimní krajina namaloval r. 1934.

Arthur měl ve své továrně na starost umělecké provedení výrobků a jeho manželka Klára obchodní a finanční stránku podniku. Během celého svého působení v Jičíně podporoval kulturní dění ve městě, a to především tím způsobem, že místnímu divadlu zdarma propůjčoval textilní dekorace. Karel Holan napsal, že A. Fischer byl od přírody umělec, nesmělý, nevýbojný a nerozhodný. Velice těžko by zákazníky přesvědčoval o výtečných kvalitách svých výrobků. Naposledy se Karel Holan s přítelem Fischerem setkal v pochmurném roce 1939, po tomto krátkém setkání ho charakterizoval slovy: „Přítel Arthur Fischer nebyl nikdy veselým člověkem. Byl mírné a jemné povahy, citový, a když se usmíval, bylo cosi melancholického v jeho úsměvu. V té době se neusmíval vůbec. Byl Žid. Jeho dům byl označen.“

V září 1941 byla rodina Fischerových z rasových důvodů vystěhována do vily Neumannových v nedaleké Sobotce. Zde Arthur Fischer až do transportu do Terezína v lednu 1943 pracoval jako zemědělský dělník.

Autor: Anna Sedláčková. Publikováno v lednu 2015 v rámci odborné práce: Z historie poslední jičínské židovské komunity aneb Po stopách zmizelých.

PAŘÍK, A. Zapomenutý malíř. ROŠ CHODEŠ. 2009, roč. 71, č. 6, s. 10.

Reklamní upoutávka na továrnu Arthura Fischera

Obraz A. Fischera: Jaro na Zebíně, kolem roku 1928, olej na lepence

Zdroj: Osobní archiv Petra Volfa

Znak a vlajka obce

Vzhledem k tomu, že nám Zákon o obcích (č. 128/2000 Sb., § 34a) umožňuje mít vlastní znak a vlajku obce, rozhodlo zastupitelstvo zadat vypracování jejich návrhů. Tvorba obecních symbolů musí odpovídat zásadám heraldické a vexilologické tvorby a musí respektovat těsný významový vztah symbolů k lokalitě, kterou mají reprezentovat. Symboly musí být schváleny Podvýborem pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Rozhodli jsme se oslovit Mgr. Jana Tejkala, který vypracoval 14 variant znaku a vlajky naší obce. Vzhledem k tomu, že pro tvorbu znaku a vlajky nebyl k dispozici vhodný sfragistický podklad v podobě historického obrazového pečetního znamení, musel být pro jejich vytvoření použit alternativní postup výběru vhodných znakových figur, vyjadřujících relevantní motivy z historie a geografie obce, nebo představujících tzv. mluvící znamení, vyjadřující název obce. Figurální motiv ohně (pět samostatně vyrůstajících plamenů nebo stylizovaný oheň, šlehající třemi plameny) představuje mluvící znamení, které velmi názorně vyjadřuje název obce, který je interpretován jako označení „Osady Ohnišťanů“, tj. lidí bydlících u ohniště či spáleniště, přičemž v lidové tradici se tento název vykládá také jako vyjádření místa, kde měl kdysi hořet oheň ve funkci orientačního bodu na někdejší zemské stezce. Knížecí čepice je typickým atributem sv. Václava, který je patronem české země, a kterému je zasvěcen ohnišťanský kostel. Na rod Jiříka z Ohnišťan a jeho někdejší tvrz s vodním příkopem odkazuje návrh znaku prostřednictvím cimbuřového nebo vlnitého dělení nebo lemu. Varianty znaku mohou být také odlišeny barvami – červený oheň, stříbrná (bílá) a modrá voda, knížecí čepice – zlatá(žlutá) a červená, případně mohou být uplatněny tinktury vyjadřující krajinný rámeček obce – zlatá(žlutá) a zelená jako barvy zemědělské, venkovské krajiny.

Níže vám představujeme 5 variant, které jsme vybrali ze 14 možností vytvořených autorem Mgr. Janem Tejkalem, a ze kterých bude vybrána konečná podoba znaku a vlajky naší obce.

Eva Jiříčková

Varianta 2

Varianta 4

Varianta 5A

Varianta 7

Varianta 8

Jak se vše opakuje!

Dne 4. září tohoto roku jsme jeli ze Smidar od našeho pana doktora. Na Kamenci jsem se ohlédla doprava a uviděla jsem na poli siluetu velkého ptáka! Tak – až potud je to téměř stejné jako jsem psala v našich novinách článek „Zážitek z přírody“ v říjnu roku 2013. Byli tam tehdy jeřábi popelaví. A co jsem tam viděla tentokrát? Čápa – krásného bílého čápa! Jak jsem tam tak usilovně hleděla, viděla jsem dalšího a dalšího a dalšího! No, co vám budu povídat – bylo jich tam nejméně deset a možná ještě víc – nešlo to spočítat – přelétávali z místa na místo.

Hned jsme zastavili – samozřejmě, že jsem sebou neměla fotoaparát a tak jsem je nafotit nemohla! O čápech vím, že jsou v hnízdech v období, pokud nesou vejce, pak je vysedí a mláďata tam vykrmí tak, aby mohla sama létat. Potom celá rodinka hnízdo opustí a pohybují se z místa na místo, podle toho, kde mají hodně potravy, vyživují se, aby byli dostatečně silní na svůj odlet do jižnějších krajů, kde potom prezimují.

Dost dlouhou dobu jsme se těšili pohledem na ně a já popustila uzdu své fantazie! To jsou určitě ti čápi, co v příštích měsících přinesou děti do naší obce! Ale – to by jich stačilo přeci pět! Nebo že by se chystala na svět další vlna

Ohnišťáčků? To by bylo moc báječné! Čáповé – vy nádherní ptáci – nastěhujte se sem třeba trvale – čím víc – tím líp Ať žijí čápi a jejich co to povídám naše děti!

L.Š.

Uzávěrka příštího Zpravodaje bude 15. prosince 2015

Vydává Obecní úřad Ohnišťany. Zpracovali a vyfotografovali Štraufová L., Bucek Jan